

nych zadań z funduszu wygoszparowanego przez przedsiębiorstwo, sumę wyznaczonych tej komórce zadań określa się na 100 punktów.

2. Konferencja samorządu robotniczego ustala na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa dla każdego zadania określoną ilość punktów; przy ustalaniu ilości punktów dla danego zadania należy uwzględnić wagę zadania i trudność jego wykonania, jak również związaną z tym konieczność preferowania tego zadania w danym okresie czasu.

3. Ilość punktów, przypadająca za pełne wykonanie zadania na poziomie co najmniej wynikającym ze wskaźników dyrektywnych dla planu techniczno-ekonomicznego, nie może być niższa od dwudziestu.

4. W razie niewykonania w pełni któregośkolwiek z wyznaczonych zadań, wysokość funduszu zakładowego na nagrody dla danej komórki organizacyjnej za wykonanie danego zadania ulega zmniejszeniu według zasad, które określi w regulaminie konferencja samorządu robotniczego.

5. Regulamin uchwalony przez konferencję samorządu robotniczego powinien przewidywać, że za każdy procent niewykonania zadania kwota nagrody przypadająca za to zadanie ulega zmniejszeniu o 5 do 10% w zależności od ważności zadania. W wyniku zmniejszeń funduszu zakładowego na nagrody fundusz ten może być obniżony tylko do 50% kwoty przypadającej danej komórce organizacyjnej za wykonanie w pełni wszystkich zadań.

§ 6. 1. Fundusz zakładowy w części przypadającej na nagrody, potrącony komórkom organizacyjnym, które nie

wykonały w 100% wyznaczonych zadań — może być przeznaczony na zwiększenie funduszu na nagrody tym komórkom, które wykonały swoje zadania w stopniu większym od wyznaczonego.

2. Decyzje o podwyższeniu funduszu nagród tym komórkom organizacyjnym, które lepiej wykonały wyznaczone zadania, podejmuje konferencja samorządu robotniczego na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa.

3. Konferencja samorządu robotniczego zamiast rozdzielania między inne komórki organizacyjne funduszu na nagrody, o którym mowa w ust. 1, może go przeznaczyć na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników i inne cele służące potrzebom załogi.

§ 7. Przepisy uchwały stosuje się również do podziału części funduszu zakładowego przeznaczonego na nagrody między poszczególne komórki organizacyjne w przedsiębiorstwach przemysłowych wymienionych w § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. Nr 45, poz. 279).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r. Podział części funduszu zakładowego, przeznaczonego na nagrody z funduszu zakładowego wygoszparowanego za 1965 r., nastąpi według zasad obowiązujących do dnia 31 grudnia 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*
Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych:
I. Logu-Sowiński

323

ZARZĄDZENIE Nr 60 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1965 r.

w sprawie usprawnienia prac przygotowawczych do realizacji nowych zadań i obiektów inwestycyjnych.

W celu dalszego usprawnienia realizacji nowo rozpoczynanych zadań i obiektów inwestycyjnych, lepszego ich przygotowania przed rozpoczęciem oraz stworzenia warunków dla sprawnego i terminowego wykonawstwa robót zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez roboty budowlano-montażowe związane z realizacją inwestycji polegających na budownictwie inwestycyjnym rozumie się roboty przygotowawcze oraz roboty podstawowe.

2. Początek cyklu budowy liczy się od rozpoczęcia robót podstawowych. Szczegółowe zasady ustalania cyklu budowy określone są w uchwale nr 274 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie normatywów cykli budowy (Monitor Polski Nr 63, poz. 270).

3. Przez pojęcie robót przygotowawczych rozumie się: dokonanie rozbiórki na placu budowy, jeżeli wykonanie tych prac powinno być przeprowadzone przed rozpoczęciem robót podstawowych, doprowadzenie energii elektrycznej i wody do terenu budowy dla celów wykonawstwa budowy, wykonanie drogi dojazdowej do terenu budowy dla umożliwienia wykonawcy dowozu materiału i sprzętu, zbudowanie części zaplecza niezbędnego dla wykonawcy do rozpoczęcia robót podstawowych. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych względami ekonomicznymi, do robót przygotowawczych mogą być włączone:

1) wykonanie w niezbędnym zakresie stałych dróg dojazdowych dla potrzeb budowanego zakładu, jeżeli budowa drogi prowizorycznej jedynie dla potrzeb wykonawcy nie jest celowa,

2) stałe doprowadzenie energii elektrycznej i wody w zakresie niezbędnym dla potrzeb budowy, jeżeli ich prowizoryczne doprowadzenie jest niecelowe lub nieopłacalne.

Ponadto — na podstawie umowy między inwestorem a wykonawcą — do robót przygotowawczych może być zaliczone również stałe budownictwo mieszkaniowe lub hoteli robotniczych zastępujące budownictwo tymczasowych baraków lub innych pomieszczeń robotniczych.

4. Przed podjęciem realizacji robót przygotowawczych należy ściśle sprecyzować zakres rzeczowy tych robót oraz opracować niezbędną dokumentację projektowo-kosztorysową.

5. Rozpoczęcie realizacji robót przygotowawczych dla inwestycji posiadających zatwierdzony projekt wstępny lub włączonych do planu w drodze wyjątku uchwałą Rady Ministrów o narodowym planie gospodarczym, mimo braku zatwierdzonego projektu wstępnego, następuje po stwierdzeniu przez bank spełnienia następujących warunków:

- 1) opracowania i zatwierdzenia jednostadiowej dokumentacji techniczno-roboczej dla ściśle sprecyzowanego zakresu rzeczowego robót przygotowawczych,
- 2) zapewnienia, że projekty techniczno-robocze dla robót podstawowych zostały lub zostaną doręczone wykonawcy robót w terminach określonych uchwałą nr 246 Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1964 r. w sprawie wymogów dokumentacyjnych dla inwestycji na lata 1966—1970 (Monitor Polski Nr 63, poz. 292).

6. Podjęcie robót przygotowawczych nie upoważnia do rozpoczęcia robót podstawowych, objętych cyklem budowy.

§ 2. 1. Rozpoczęcie robót podstawowych w zakresie zadań i obiektów włączonych do planu może nastąpić po spełnieniu następujących wymogów:

- 1) posiadania zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej w zakresie i terminach określonych przepisami uchwały nr 246 Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1964 r. i przekazania jej wykonawcy robót,
- 2) zapewnienia wykonawstwa robót budowlano-montażowych i zawarcia umowy z generalnym wykonawcą robót, a w zakresie systemu gospodarczego zapewnienia wykonawstwa własnymi siłami inwestora,
- 3) zapewnienia dostaw maszyn i urządzeń, stanowiących podstawowe wyposażenie budowanych obiektów, w terminach dostosowanych do postępu realizacji inwestycji,
- 4) zapewnienia przez inwestora środków na sfinansowanie inwestycji zgodnie z jej wartością kosztorysową i terminami realizacji, ustalonymi w umowie między inwestorem a generalnym wykonawcą.

2. Rozpoczęcie robót podstawowych w zakresie zadań i obiektów wprowadzonych w drodze wyjątku do spisów zadań bądź zawinkulowanych w rezerwach celowych może nastąpić dopiero po zatwierdzeniu projektu wstępnego i spełnieniu pozostałych wymogów realizacyjnych określonych w niniejszym zarządzeniu na podstawie ponownej indywidualnej decyzji powziętej przez:

- 1) Prezesa Rady Ministrów na wniosek zainteresowanego ministra po zaopiniowaniu przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — w zakresie inwestycji priorytetowych utrzymanych w spisie zadań, stanowiącym załącznik do narodowego planu gospodarczego,
- 2) właściwego ministra — w zakresie inwestycji central-

nych zawinkulowanych w rezerwach celowych lub utrzymanych w spisach zadań oraz po przyjęciu ich przez bank do finansowania.

§ 3. W zakresie inwestycji zjednoczeń i przedsiębiorstw oraz inwestycji szybko rentujących się i innych drobnych realizowanych w trybie specjalnych przepisów — przyjęcie przez bank do finansowania nowych zadań inwestycyjnych i podjęcie ich realizacji następuje na zasadach i w trybie określonych w przepisach normujących zasady finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych, po spełnieniu wymogów i warunków określonych w § 2 ust. 1.

§ 4. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów uwzględni odpowiednio przepisy §§ 1 i 2 w instrukcji w sprawie opracowania projektu narodowego planu gospodarczego na 1967 r.

2. Szczegółowe zasady sporządzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla budowy kopalń głębinowych i odkrywkowych oraz zakres niezbędnej dokumentacji dla przygotowania inwestycji i rozpoczęcia robót określi instrukcja, opracowana przez Ministra Górnictwa i Energetyki w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w terminie do dnia 15 grudnia 1965 r. Do czasu wydania tych przepisów obowiązują w tym zakresie przepisy dotychczasowe.

3. W odniesieniu do zakładów lub obiektów budowanych w oparciu o kompletne dostawy maszyn i urządzeń z importu za spełnienie wymogów dokumentacyjnych należy uznać posiadanie dokumentacji dostarczonej przez zagranicznego dostawcę maszyn i urządzeń, zgodnie z zawartą umową.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

324

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 listopada 1965 r.

w sprawie oprocentowania środków trwałych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie § 6 uchwały nr 279 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych w niektórych przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 319), zwanej dalej „uchwałą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe, objęte planowaniem centralnym, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, obliczają oprocentowanie środków trwałych w wysokości 5% w stosunku rocznym od podstawy określonej w § 2 uchwały, z wyjątkiem przedsiębiorstw wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa, dla których roczną stawkę oprocentowania wykazano w kolumnie 3 załącznika nr 1 do zarządzenia, obliczają oprocentowanie według stawki procentowej podanej w tej kolumnie od wartości środków trwałych, określonych w § 2 uchwały.

2. Przedsiębiorstwa, dla których roczną stawkę oprocentowania wykazano w kolumnie 4 załącznika nr 1 do zarządzenia, obliczają oprocentowanie według stawki procentowej podanej w tej kolumnie od wartości „maszyn, urządzeń i środków transportowych”. Przez wymienione w załączniku nr 1 określenie „maszyny, urządzenia i środki transportowe” należy rozumieć odpowiadające warunkom określonym w § 2 ust. 2 uchwały maszyny energetyczne

i kotły, maszyny, urządzenia i aparaty ogólnego zastosowania i specjalne branżowe, urządzenia techniczne oraz środki transportowe, o których mowa w poz. 150—731 załącznika nr 2 do uchwały nr 534 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1961 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych (Monitor Polski z 1961 r. Nr 97, poz. 408, z 1963 r. Nr 10, poz. 48, z 1964 r. Nr 21, poz. 94 i Nr 73, poz. 341).

§ 3. Zwalnia się od obowiązku obliczania i odprowadzania oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstwa wymienione w załączniku nr 2 do zarządzenia.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa, o których mowa w §§ 1 i 2 zarządzenia, obliczają roczną sumę oprocentowania od stanu środków trwałych, stanowiącego podstawę oprocentowania, na dzień 1 stycznia danego roku, przy zastosowaniu właściwej dla przedsiębiorstwa stawki oprocentowania.

2. Wyniki przedsiębiorstwa obciąża comiesięcznie $\frac{1}{12}$ sumy oprocentowania, obliczonej w sposób podany w ust. 1, zmniejszona o przypadającą na dany miesiąc kwotę oprocentowania sprzedanych lub przekazanych innym jednostkom organizacyjnym w ciągu roku środków trwałych objętych obowiązkiem oprocentowania.

3. Przypadającą na dany miesiąc kwotę oprocentowania środków trwałych sprzedanych lub przekazanych innym jednostkom organizacyjnym, o której mowa w ust. 2, oblicza się od wartości początkowej tych obiektów, zmniejszo-